

SLIKKERTJES-NIEUWSBRIEF

Eerste jaargang (verschijnt maandelijks)

nummer 3, maart 2007

Redactie : M.M. van der Slikke

Per adres: Dotterlei 735, 2906 BR Capelle aan den IJssel

e-mail: Slikke@versatel.nl

INLEIDING

Dit is al de derde SLIKKERTJES-NIEUWSBRIEF. Wat ons opvalt is dat het nieuws vanzelf ontstaat, zowel goed als slecht nieuws. Goed nieuws is niet zo moeilijk om het brengen, maar slecht nieuws..., dat valt niet mee.

Zoals we dat allen weten is **(oom) Cock** op de laatste dag van februari van ons heengegaan. Een zeer bedroefde familie is achter gebleven. (Oom) Cock heeft het vooral de laatste weken zeer moeilijk gehad, zowel geestelijk als lichamelijk. De laatste dagen heeft hij zeer veel pijn geleden en daarvoor moest de dokter diverse malen komen om hiervoor pijnstillende middelen te geven. Het was anders voor (oom) Cock niet uit te houden. Maar ook geestelijk heeft (oom) Cock het zeer moeilijk gehad. Vooral te moeten sterven en dan niet te kunnen, dat woog zeer zwaar bij hem.

Tijdens zijn ziekbed heeft hij toch nog wat troost mogen ontvangen. Allereerst werd (oom) Cock in de schuld gebracht. (Oom) Cock werd teruggeleid naar het paradijs waar God zei na de zondeval "Waar zijt gij?" met daarbij: "Wie heeft u te kennen gegeven, dat gij naakt zijt?" Het was of (oom) Cock zelf die vraag kreeg. Daarop mocht (oom) Cock in de zondeschuld komen. Maar niet alleen dit, hij mocht hiermee ook bij God terecht komen. Waarop (oom) Cock troost mocht ontvangen uit psalm 1 het tweede versje (berijmd):

Want hij zal zijn gelijk een frisse boom,
In vette grond geplant bij ene stroom,
Die op Zijn tijd met vruchten is beladen,
En sierlijk pronkt met onverwelkte bladen;
Hij groeit zelfs op in ramp en tegenspoed;
Het gaat hem wel; 't gelukt hem, wat hij doet.

(Oom) Cock was zeer bevreesd dat God in dit alles nog tekort werd gedaan. De laatste zondagavond toen wij nog bij hem mochten zijn, zei hij nog tegen ons, dat het zijn wens was, dat God in alles nog maar aan Zijn eer mocht komen.

Zowel (tante) Lydia als Jonathan die nog thuis woont, maar ook al haar kinderen mogen daaruit nog een kleine hoop hebben dat (oom) Cock goed is heengegaan.

Omdat niet iedereen een rouwkaart heeft ontvangen leek het ons goed bij deze nieuwsbrief een kopie hiervan mee te mailen.

Inmiddels is alles achter de rug. Het normale leven begint weer zijn loop te krijgen.

Met deze nieuwsbrief brengen wij weer nieuws dat beslist niet iedereen zal weten. Wij hopen dan ook, dat met het uitgeven van de nieuwsbrieven de banden binnen de familie daardoor weer wat zullen worden aangehaald. Zo willen wij graag de komende nieuwsbrieven verrijken door een neef of een nicht een bijdrage te laten leveren. Dit kunnen zij doen door iets van zichzelf te schrijven. Deze eerste keer heeft (oom) Johan een stukje aangeleverd dat door zijn dochter **Erica Vreugdenhil-van der Slikke** is geschreven. Best interessant.

ZIEKENHOEKJE

Zoals alle nieuwsbrieven beginnen we eerst met het ziekenhoekje.

(Tante) Hanna heeft inmiddels alle chemokuren gehad. Nu mag zij zes weken wegblijven. Wij zijn de afgelopen vrijdag nog bij haar geweest. Zij was toen, gelet op de omstandigheden, redelijk goed. Maar we moeten zeggen, de grote zorgen blijven. Wij wensen haar toe dat het nog tot zegen mag strekken.

Wat **(tante) Klazien** betreft. Velen zullen haar gezien hebben tijdens de begrafenis van (oom) Cock. Het zal een ieder verbazen dat het nog zo goed met haar mag gaan.

Zowel (tante) Hanna als (tante) Klazien wensen wij toe dat zij met hun zorgen en noden bij God mogen wezen zoals dat is verwoord in psalm 54 vers 1(berijmd).

(Tante) Bartelien deelde ons mede dat het met **Arend Gerrets** nog niet gaat zoals het zou moeten gaan. Arend moet zich nog een paar weken rustig houden en mag zijn knie beslist niet belasten. Een dezer dagen moet hij weer op controle komen en laten wij hopen dat het nu mag meevallen.

De vorige keer melden wij dat **(tante) Bartelien** haar linkervoet had gebroken. Gelukkig is de genezing hiervan voorspoedig verlopen en mocht het gips er al na drie weken af. Nu kan zij al haar energie inzetten in het inrichten van haar nieuwe appartement.

Voor de volledigheid volgt hier nog de adressen van de zieken.

(Tante) Hanna: J.E. van der Slikke,
Paulusweg 86,
3341 CZ HENDRIK IDO AMBACHT.

(Tante) Klazien C. van der Slikke- de Niet,
Rokkeveenseweg Zuid 145,
2718 EM ZOETERMEER.

Arend Arend Gerrets,
Prins Alexandererf 63,
8071 NS NUNSPEET.

GEDENKWAARDIGHEDEN

Onlangs deelde **(oom) Piet en (tante) Nel Bakker-van der Slikke** ons mee dat zij D.V. op 18 september 2007 vijftig jaar getrouwd zullen zijn. Een lange tijd waarin zij veel hebben meegemaakt en niet altijd zonder zorgen. Maar tot hiertoe mogen zij nog samen zijn. Zij hopen op zaterdagmiddag 15 september a.s. een receptie te houden in de d' Amandelhof te Capelle aan den IJssel. Naar wij begrepen hebben zijn alle neefjes en nichtjes welkom. Dus

reserveer nu alvast maar deze datum in jullie agenda's, want het zou leuk zijn jullie daar allemaal te ontmoeten.

HUWELIJK

Deze maand, en wel op 30 maart hopen **Richard Bos met Arianne de Frel** te gaan trouwen. Richard is het is eerste achterkleinkind van (O)pa en (O)ma van der Slikke die in het huwelijk treedt.

Het is heel jammer dat opa, (oom) Cock van Krimpen, hun huwelijk niet meer mee kan maken. Zo kort na zijn overlijden zal dit toch nog enig beslag leggen op deze voor hun zo'n mooie dag. Maar hopelijk zal oma (tante) Lydia van Krimpen de gehele dag aanwezig zijn. Wij hebben begrepen dat hun toekomstige woning bijna klaar is. Het schijnt heel idyllisch gelegen te zijn aan de West Kinderdijk 207 te Alblasserdam met uitzicht op de molens van Kinderdijk.

Zij hopen het ja-woord te geven in het gemeentehuis van Krimpen aan den IJssel. De kerkelijke inzegening vindt om 13.30 uur plaats in de Moriakerk in Capelle West. In deze dienst hoopt voor te gaan de weleerwaarde heer ds. B. van der Heiden.

De receptie zal worden gehouden in Remon Partycentrum te Schelluinen. Voor de volledigheid hebben wij een kopie van de trouwkaart hierbij gevoegd.

Overigens, ben je niet in de gelegenheid om naar de receptie te gaan, een kaartje is altijd welkom.

GEBOORTE

Deze maand hebben wij geen melding ontvangen van een geboorte van een neefje of een nichtje. (O)pa van der Slikke was altijd gewoon om in zijn agenda al het nieuws op te schrijven wat voor de familie van belang zou kunnen zijn. Zo hield (o)pa van der Slikke een lijst bij van kleinkinderen die gezinsuitbreiding verwachten. Het leek ons goed om bij deze nieuwsbrief zo'n overzicht te geven. Mogelijk dat het niet compleet is, maar dan zullen wij dat de volgende keer weer aanvullen.

Nu zijn het, voor zover bekend, de volgende gezinnen die gezinsuitbreiding verwachten.

Bij **Marco en Lenette van der Slikke-Seip** en **Evert en Elize Dirksen-van der Slikke** wordt in april de baby verwacht.

Mario en Naomi Klomp-van Krimpen, Hendrik en Caroline Van As-van der Slikke en **Egbert en Aline van Ginkel-van der Slikke** hopen in juni de blijde mare te kunnen mededelen.

Marten en Janneke Gerrets-Struik verwachten in augustus gezinsuitbreiding.

Het zijn voor de vaders en moeders dikwijls drukke, moeilijke en spannende tijden en niet altijd zonder zorgen. Nochtans hopen wij dat zij in dit alles nog gesterkt mogen worden in deze drukke periode.

BIJDRAGE VAN ERICA VREUGDENHIL-VAN DER SLIKKE

Zoals beloofd vind je onderstaand een door (oom) Johan namens **Erica Vreugdenhil-van der Slikke** aangeleverde tekst over een belevens tijden haar verblijf in Nairobi. Eerst vind je de toelichting van (oom) Johan en daarna de tekst van Erica.

Aanvulling brief Erica

Erica en JacobJan Vreugdenhil zijn door de GZB naar Sudan uitgezonden.

Erica is onze jongste dochter. JacobJan heeft “Tropisch landgebruik” aan de universiteit van Wageningen gestudeerd en zijn wens was om de naaste in een ontwikkelingsland tot steun te zijn.

Sudan is door de burgeroorlog zwaar getroffen is. In een land zo groot als Europa is onvoorstelbaar veel leed, honger e.d. Het land zou de graanschuur van de wereld kunnen zijn. In plaats daarvan komen nu miljoenen mensen door de burgeroorlog en door de honger om. In het gebied waar JacobJan en Erica met hun beide dochters wonen is de toestand nu stabiel en is er vrede. Alhoewel er nog in elke hut een geweer aanwezig is.

Hoewel er in hun gebied geen verzetsleger aanwezig is zoals in Darfur zijn er hier en daar wel mensen met een wapen. Erica had daar tot nu toe geen last van gehad. Totdat ze met haar schoonmoeder naar de plaatselijke markt is gegaan. Haar schoonouders wilden graag zien waar hun zoon werkte en hoewel dat niet zo gemakkelijk is hebben ze het voor elkaar gekregen om er enige weken te logeren. Te logeren in een huis zonder ramen (vanwege de warmte), zonder stromend water, zonder riolering, met alleen wat elektriciteit opgewekt door twee zonnepanelen. In een huis die wel ommuurd is door een bamboe palissade en een compound wordt genoemd, maar waar het zeer eenvoudig wonen is.

Maar goed, Erica en haar schoonmoeder gingen op de fiets naar de markt in Rumbek. Een fietstochtje van ongeveer 5 kilometer en een dorpje met een paar duizend inwoners.

Naar een markt waar niet zo veel te krijgen is maar wel de eerste levensbehoeften.

Melk en b.v. aardappelen kennen ze er niet, laat staan verpakte levensmiddelen.

Tot nog toe had Erica geen problemen gehad op de markt tot ze dus met haar schoonmoeder er heen ging. Zie hier haar verhaal.

“Lieve allemaal,

Vanuit betrouwbare bron heb ik vernomen dat iedereen brand van nieuwsgierigheid hoe het afgelopen is op de markt in Nairobi. Nicolien zag ons nog voor de drie mannen staan. Nou, het is eigenlijk al een oud verhaal, dus willen jullie het nog wel horen? Nou vooruit, zie maar of je het leest.

Wat had ik er ook al weer wel en niet over geschreven. Nou ja, ma Vreugdenhil ging dus voor het eerst mee naar de markt, een markt waar ik ook voor het eerst kwam.

Wij hadden dus op een bepaald punt moeten afstappen, maar ontwetend waren we doorgefietst tot waar de markt werkelijk begon en daar afgestapt om verder te lopen.

Teruggeroepen door een man met een geweer.

We zijn hem maar gevolgd, want met geweren moet je oppassen. Stonden we daar in een open soort tukul voor 3 mannen broeders. Tja en toen.....

Pas op, hou je vast, als je niet verder durft te lezen, ik kan het me voorstellen hoor.

Nou, toen... werden we heuselijk geïntimideerd. Nou, op dat moment echt niet leuk hoor.

Ze zeiden dat we onze bril moesten afdoen. Pure pesterij natuurlijk ja en ze wilden dat we onze fietsen afgaven. Maar ik zei tegen ma: Niet doen hoor. Houd de fiets vast!

Nou, daar stonden we dan. In totaal wel 20 minuten gestaan denk ik.

Ja, ze stelden vragen. Wie we waren, wat we kwamen doen, of we niet wisten dat we daar niet mochten fietsen, dat we onze fietsen moesten inleveren etc. En toen we dat niet wilden zei iemand tegen 3 mannen die daar rondliepen dat ze op de grond moesten gaan liggen op hun buik en toen werden ze geslagen met een soort roe.

Ja, 't is wat, echt intimidatie natuurlijk. Alsof wij de volgende waren. Volgens mij deden ze een beetje alsof hoor, ze sloegen echt niet hard. Maar al met al vond ik het zo ontzettend naar dat ma hierbij moest zijn. Was ik maar alleen geweest of met JJ of zo. De kinderen had ik hier ook echt niet bij willen hebben. Dit is wel echt de grens van wat wij hier willen meemaken. Als de kinderen erbij waren geweest was dit het einde geweest van ons verblijf hier. Ik was niet echt bang, wel een beetje natuurlijk, maar ik had wel zoiets van: ze willen ons gewoon pesten. Alleen we wisten niet tot hoever ze zouden gaan; dus dat is het enge.

Een ging nog een keertje tegen me schreeuwen toen ik blijkbaar te bijdehand uit de hoek kwam. Uiteindelijk zijn we vrij gekomen, misschien omdat ik een beetje humor in de zaak probeerde te gooien door al mijn dinka te spuien dat ik kende (ik verstond een van de 3 mannen namelijk niet; hij sprak nauwelijks engels); daar moesten ze wel soort om lachen. Toen kwam de grote verlossing hhhhhhhh (diepe zucht).

Nou, spannend of niet spannend. Leven we in een getraumatiseerd land of niet?

Ben je hier om de gemeenschap te dienen en wordt je zo behandeld. Dat heb ik ze ook gezegd, maar ik betwijfel het of ze me verstonden en begrepen.

Gelukkig heeft ma verder geen enge dingen meer meegemaakt. Ik hoop dat ze het een beetje vergeten is. Voor de rest hebben we het heerlijk gehad met elkaar. Ze heeft er gelukkig geen nachtmerries van gehad, zei ze, en ik ook niet. We zijn erg dankbaar dat het zo afgelopen is. Aldus deze story.

Ik zend u allen mijn hartelijke groeten,

Erica “

Als iemand wil weten hoe het Erica en JacobJan in Sudan vergaat, dan kan hun eigen site bezocht worden via <http://RUMBEPKPOST.NL>.

Ook kan met Erica en JacobJan gemaïld worden via: jjvreugdenhil@gmail.com en ericavreugdenhil@gmail.com

Hartelijke groeten,

(Oom) Johan en (tante) Clazien van der Slikke

Erica, hartelijke dank voor jouw bijdrage. Het was een spannend verhaal. Wij hopen dat jullie te zijner tijd weer gezond en wel met de kindertjes in Holland mogen terugkeren. Je zal dan wel veel te vertellen hebben.

(Oom) Johan hartelijke dank voor je toelichting.

Wij hopen dat door het lezen van dit artikel, ook andere worden aangestoken eens een bijdrage te leveren voor het Slikkertjes-Nieuwsblad.

NOG EVEN DIT

Graag willen wij de familie met onze nieuwsbrief op de hoogte houden van alle wederwaardigheden die binnen onze familie plaatsvinden. Maar dat betekent wel dat wij geïnformeerd moeten worden. Tot nu hebben wij voornamelijk het nieuws bij elkaar gesprokkeld door “van horen zeggen”. Beter is het als wij direct worden geïnformeerd. Daarom ontvangen wij graag van onze gehele familie verlovings-, trouw- en geboortekaartjes. Maar ook ander nieuws ontvangen wij graag via de mail, zoals het melden van ernstige ziekten, of die geslaagd zijn voor een belangrijke examen, of van degene die een baby'tje verwachten.

Alleen dan zal de nieuwsbrief leuk en interessant voor de familie zijn.

Gelet op de vele positieve reacties die wij hebben ontvangen, verwachten wij dan ook dat een ieder zijn of haar bijdrage zal leveren om de nieuwsbrief te doen slagen. Anderszins is het voor ons moeilijk om iedere maand een nieuwsbrief samen te stellen.

Wij hopen dat een ieder die zich opgegeven heeft voor de toezending van de Slikkertjes-Nieuwsbrief deze ook hebben ontvangen. Weet je iemand die het niet ontvangen heeft of alsnog wilt ontvangen, dan horen wij dat graag.

Rest ons nog te doen, de hartelijke groeten,

(Ome) Maarten en (tante) Sophia